

תת"ע 99/12/17 - שושנה אברבנאל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 99/12-17 מדינת ישראל נ' אברבנאל קמינסקי
תיק חיזוני: 11114407163

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת רונה פרסון
מבקשת שושנה אברבנאל
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקשת ביום 26.12.17 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשעה המבוקשת בעבירה של סטייה מנתיב הנסיעה ונגזר עליה קנס בסך 300 ₪.
3. המבוקשת טענה כי לא קיבלה הזמנה לדין והפנתה לאישור המסירה בו צוין כי לא נדרש ולא מופיעה בו חתימת המקבל. טענה כי הכבש בו התרחש האירוע פונה מצד אחד לנצרת ומצד שני לקריות. טענה כי בעלہ קיבל אירוע מוחי קשה מאד וכי שהטה עמו בבית החולמים במשך 4 חודשים מידיו יום וכי בסך הכל התבבללה בכניסה ארן מיד חזרה לככיש ללא גריםת כל סיכון ומבליל שבייצה עבירת תנועה. טענה כי השוטרת שעכירה אותה באמצעות הכבש גרמה לסכנה ממשית. טענה כי היא מתקימת מ Każבת נוכות של בעלہ שהינו סיודי בדרגה של 100% וכי רפה אישור מהמוסד לביטוח לאומי.
4. המשיבה התנגדה לבקשת וטענה כי המבוקשת זומנה כדין לכתובות אותה צינה בבקשתה להישפט וכי מדובר בהמצאה כדין. טענה כי המבוקשת העלתה א旻ם טענות לעניין מצבה הכלכלי והבריאותי אולם לא הציגה כל טיעון מוכח לעיוות דין ולפיכך אף לא מתקיים חשש לעיוות דין.
5. לאחר ששאלתי טענות המבוקשת החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.
6. על פי סעיף 130(ח) לחס"פ בית המשפט רשי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק דין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקתiae לאי התיצבותו לדין או גריםת עיוות דין כתוצאה מהוורת עמוד 1

פסק דין על כנו (ראו בندון: רע"פ 9142/01 איטליה נ' מ"י, פ"ד נ(6) 793; רע"פ 7709/13 סאמ' נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

ማישור המסירה עולה כי הזמן לדין נשלח לכתובתה של המבוקשת וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974, מדובר במצבה כדין גם ללא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקיימת חזקת המסירה והמבוקשת לא הפריכה חזקה זו. המבוקשת אף לא פנתה לסניף הדואר במקומן מגוריה על מנת לבורר מדוע דבר הדואר לא התקבל תוך ניסיון לבסס טענותיה בראיות (ראו לעניין זה החלטתו של כב' השופט ע. קוטון בעפ"ת 18-01-71874 ציאל נ' מדינת ישראל (19.2.18)).

7. עם זאת, המבוקשת העלה טענת הגנה אפשרית באשר לנטיות ביצוע העבירה ולאחר שקלטי טענותיה וכן נסיבותה האישיות כפי שתיארה בבקשתה, אני סבורה כי יש מקום ליתן לה יומה בבית המשפט על מנת להסביר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבוקשת בתשלום הוצאות לטובות המדינה.

8. סיכומו של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבוקשת בתשלום הוצאות לטובות המדינה בסך של 250 ₪, אשר ישולם על ידי המבוקשת עד ליום 28.3.18 שאחרת, יוותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין יובא התקיק בפניו לצורך קביעת מועד לדין.

המציאות תודיע לצדדים ותודה קבלת החלטתי זו בידי המבוקשת.

לעוני בהתאם.

ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ח, 05 מרץ 2018, בהעדך
הצדדים.